

1912-02-25

AFSENDER

Thor Lange

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Napadivka

Omtalte personer:
Dagmar af Börmen
Johannes Kragh
Agnete Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 94 nr. 1

DOKUMENTINDHOLD

Omhandler et mindesmærke for Dronning Dagmar.

TRANSSKRIFTION

Napodovka, den 25,12 Februar 1912.

Højtærede og kære Hr. Professor Joakim Skovgaard.

Tak for venligt Brev igaar. Lad alt da ske, saaledes som De vil, under forudsætning af, at Sagen ikke møder formegen Modstand hos paagældende Autoriteter. Hermed [?sig] ikke til Om skriften; hvis denne volder forargelse her nogens [?] Sjæl kan den strax forsvinde. Ligegyldigt. Men, skulde nogensomhelst af dem, der vil faa med Bestemmelsen at gøre, efter almindelig god dansk Skik rejse Indvendinger og gøre Vrøvl [imod Billedet], da lader vi øjeblikkeligt hele Sagen falde. Galdt det om noget for selve Dronning Dagmar¹, satte jeg gerne alt ind derpaa. Saasom hun imidlertid intet behøver, [Hvis De højtærede og kære Professor², som Sagkyndig matte mene at foret saa lille Beløb som femhundrede Kroner neppe noget ordenligt lader sig udrette, skal vi saa ikke udsætte Sagen til næste Aar hvor jeg, da antageligt vil kunne fordobble Summen. Bestem alt selv Det falder mig vanskeligt at skrive. Gør som Devil. Jeg giver Dem i alt uidskræket fuldmagt.]

●2●

vil jeg ikke ærgres med hjemlig: Ja -a-a,osv."

Til Provsten i Ringsted har jeg skrevet med indlagt svarkort; naar Svaret matte indløbe, skal jeg strax tilstille Dem det. Muligt vil der nu efter Kirkens Restaurering ikke engang findes en Plads til selv et nok saa lille Billede; om et stort kunde der vel neppe være Tale uden at komme andre, alt udførye Dekorationer paa tværs. Fra min Side er det hele paatænkt yderst beskedent. Det er jo heller ikke Størrelsen, det kommer an paa i denne lille Sag, men kærligheden, Sjælen og Kunsten.

Som De vil det, Kære Hr Professor², saaledes faaer det at blive. De er, hvad alle samstemmer i, paa Deres store Omraade Danmarks største Kunstner og for Nutidens Vedkommende maaske hele Europas og dermed Verdens. Jeg ●3●har set meget rundtomkring og skønner, at end ikke Overbeck var Dem jævnbyrdig, hvor vel han overgaar alle sine Efterfølger til Dato. I Rusland er den eneste, der kommer Dem nogenlunde nær, den sjælfulde Vasnetgov og paa betydelig Afstand efter ham den ligeledes sjælfulde men lidt stive ISjakevitsek. Alle mig bekendt protestantiske Kirkemalere er, synes det mig, trods mulig stor akademisk Fuldkommenhed, dræbende kolde. Kun De protesterer ikke; De er

varmhjertet. Forudholden, at hele Dagmarplanen let kan gaa overstyr, kan jeg ikke slaa noget stort Brød op. I sammenhæng hermed er jo Vederlaget ogsaa yderst beskedent. Vi ofrer aarligt over 4000 Kroner paa Sygeplejer i Landsbyen og mere end dette paa andre syge og fattige Mennesker, [?hvorfor] min [?] ved sin [?] Virksomhed som barmhjerlig Søster saa grundigt har sat sit Helbred overstyr, at hun aldrig mere kommer sig, og alt, hvad endnu bliver tilbage, gaaer til Lægen og Apothekere. Vi lever meget tarveligt. I slidt Tøj og hullede Støvler ser jeg alt andet end generalsagtig ud. Dog har vi det Gudskelov meget rigeliger end de Fleste og [?] kun tilmed daarligt nok, vor pligt overfor Vorherre.

●4● Noget Fantasiportræt behøvede et Billede af Dronning Dagmar¹ vel ikke at blive. Jeg havde tænkt mig, men paa mine Synspunkter ligger her ingen Vægt, at det vilde være træffende godt og smukt, om hun fremstilledes med Kusine Agnetes³ Ungpigetræk. Bedre kan jeg ikke forestille mig. Har nu den unge Kunstner Opfattelse af nogle bestemte Ansigtstræk, der foresvæver ham og gør hans Hjerte varmt, maa det jo staa ham fint for at fremstille dem. I al kunst fuld Frihed, blot Resultatet bliver levende og inderligt. Hvis Hr Johannes Kragh⁴, for Anbefalingen af hvem jeg takker, hvad rimeligt og nødvendigt kan være, ønsker et Forskud til Arbejdets Iværksættelse eller eventuelt den angivne Sum forudbetalt, kan dette, naarsomhelst ske gennem Frøken Krarup⁵. Megen Tak ligeledes for venligt Tilbud om Undersøgelse af, hvorvidt Omskriften vil blive tilladt. Gør dette, kære Hr Professor², og lad ved mindste Modstand Sagen strax falde. Hele det lille Foretagende skal jo være andre til Glæde, ikke mig til Villie, og andre kan muligt se rettere end jeg. Mange tak for den lovede Afhandling af Niels Skovgaard, hvem jeg meget beder hilse. De bedste Ønsker for Dem, Agnete³ og Børnene fra Natalie⁶ og Deres med Taknemmelighed venligt ærbødigst Thor Lange⁷

¹ Dronning Dagmar

² Skovgaard

³ agnete

⁴ Johannes Kragh

⁵ Frøken Krarup

⁶ Nathalia

⁷ Thor Lange

Napadovka, den 25, 12 Februar 1912.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 94 Nr. 1

Høfjerede og kære
Mr Professor Joakim Skovgaard.

Tak for venligt Brev igaar. Lad alt
da ske, saaledes som De vil, under
Erindring af, at Sagen ikke under
formeget Modstand har paagaaende
Autoriteter. Hermed sigter ikke til Om-
skriften; hvis denne volder Bragelse
har nogen Medet Sjæl kan den strax
forsvinde. Ligeegyldigt. Men, skulde
noogensomhelst af dem, der vil faa
med Bestemmelsen at gøre, efter al-
mindelig god dansk Skik rejse Ind-
vendinger og gøre ^{med Billede} Trøvel, da lader
vi Sjæblikkeligt hele Sagen falde.
Galot det om noget for selve Dronning
Daymar, satte jeg gerne alt ind derpaa.
Saasom hun imidlertid intet behøver,

Hvis De hører om og kære Professor, som dog kun har maalt men, at for et par Aar
seds som færdigstaaende Bøger, men noget andet, end de, som De vil, da er det en
med alle Sager til mest end, hvor De vil, da er det en, som De vil, da er det en, som De vil,
Det faar vi sandsynligvis at se. Men De vil, da er det en, som De vil, da er det en, som De vil,

vil jeg ikke ærgres med hemmelig: Ja-a-a, men, æh?

Til Provsten i Ringsted har jeg skrevet med indlagt Svarkort; naar Svaret maatte indløbe, skal jeg strax tilstille Dem det. Muligt vil der nu efter Kirkens Restaurering ikke engang findes en Plads til selv et nok saa lille Billede; om et stort kunde der vel neppe være Plads uden at komme andre, alt udførte Dekorationer paatvers. Fra min Side er det hele paatænkt yderst beskedent. Det er jo heller ikke Skæbne, det kommer an paa i denne lille Sag, men Kærligheden, Sjælen og Kunsten.

Som De vil det, kære Hr Professor, saaledes faaer det at blive. De er, hvad alle samstemmer i, paa Deres store Omraaee Danmarks største Kunstner og for Nutidens Vedkommende maaske hele Europas og dermed Verdens. Jeg

har set meget rundt omkring og eksuner, at
end ikke Overbeck var dem jævnbyrdig, hvor
vel han overgaaer alle sine Efterfølgere til Dato.
I Rusland er den eneste, der kommer dem nogen
lunde nær, den sjælfulde Varnetsov og på
betydelig Afstand efter ham den ligeledes sjælfule
men lidt stive Tsjakévitich. Alle mig bekendte
protestantiske Kirkefolk er, synes det mig, trods
muelig stor akademisk Fuldkommedhed, drabende
kolde. Men De protesterer ikke, De er varm hjertet.

Forundfende, at hele Dagmarplanen set kan
gaa over styr, har jeg ikke slaaet noget stort Brød op.
I Sammenhæng hermed er jo Nederlaget opaa yderst
betydende. Vi offerer aarligt over 4000 kroner på Syge-
pleje i Landbyen og mere end dette på andre syge
og fattige Mennesker, hvorfor min Kæreste ved sin
personlige Virksomhed som Barmhjertig Søster saa grun-
digt har sat sit Helbred over styr, at hun aldrig mere kommer
sig, og alt, hvad endnu bliver tilbage, gaaer til Lege og Apo-
theker. Vi lever meget tarveligt. Især Tøj og hullede
Støvler ser jeg alt andet end generalisøgtig ud. Tøj
har vi det Gudskelov meget rigeligt, end de Heste og
opfylder kun tilmed dantig ud, som det overfor Værten.

Noget Fantasiportræt behøvede et Billede af Dron-
ning Dagmar vel ikke at blive. Jeg havde tænkt mig,
men paa mine Synspunkter ligger her ingen Vægt,
at det vilde være træffende godt og smukt, om hun
fremstilledes med Kusine Agnetes Ungepige-træk.
Bedre kan jeg ikke forestille mig. Har nu den unge
Kunstner Opfattelse af nogle bestemte Ansigtstræk, der
foretæller ham og gør hans Hjerte varmt, maa det jo
staa ham frit for at fremstille dem. I al Kunst fuld
Frihed, blot Resultatet bliver levende og inderligt.

Hvis Hr. Johannes Kragh for Anbefalingen af hvem
jeg takker, hvad rimeligt og nødvendigt kan være, ønsker
et Forskud til Arbejdets Iversættelse eller eventuelt
den angivne Sum forudbetalt, kan dette, naar somhelst
ske gennem Bøken Klarp. Megen Tak ligeledes for
venligt Tilbud om Undersøgelse af, hvorvidt Bruskrispen
vil blive tilladt. Gør dette, kære Hr. Professor, og lad ved
mindste hørdtand Sagen strax falde. Høst det lille
Feretage, der skal jo være andre til Glæde, ikke mig til
Villie, og andre kan nemlig se rettere end jeg.

Skænsk Tak for den over Afhandling af Niels
Thorgaard, hvem jeg meget højt hilser. De bedste Gødske
for Dem, Agnete og Børnene fra Natalia og Deres
med Taknemmelighed venligt arbejder Thor Lønn